

Diplomová práce se zabývá problematikou financování sociálních služeb využitím nástroje sociální politiky, příspěvku na péči. Potřeba dostupných a kvalitních sociálních služeb pro seniory vyplývá z prognóz demografického vývoje stárnutí populace a je neustále předmětem zájmu sociální politiky, která přináší nové nástroje v řešení sociální ochrany nesoběstačných osob. Vymezení veřejně politického problému je založeno na studiu a analýze dostupných zdrojů dat, odkazující na zjištění, že příspěvek na péči není (oproti záměru zákona) dostatečně využíván jako jeden ze zdrojů financování činností poskytovatelů sociálních služeb.

Práce se opírá o poznatky, které přináší teorie sociálního začleňování jako prevence sociálního vyloučení osob z důvodu snížené soběstačnosti a teorie kvality života, podle níž je pro jedince nezbytné zajištění každodenních potřeb; dále se zaměřuje na koncept sociální ochrany osob ve významných veřejně politických dokumentech. Empirická část práce se zabývá zásadními změnami v koncepci příspěvku na péči dle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, a dopadem těchto změn na příjemce příspěvku na péči, poskytovatele neformální péče a institucionálních sociálních služeb. Analyzuje záznamy veřejné správy a výstupy primárního výzkumu mezi vybranými respondenty (příjemci příspěvku na péči, poskytovateli sociálních služeb a úředníky státní sociální správy).

Cílem práce je shrnutí aktuálního stavu využití příspěvku na péči na financování sociálních služeb v České republice.